

лихъ, и се ѡтвори вратата, и оуветре се види свѣтлость, какъ ѡ мно-
ги свѣки, и се чѣдохъ, и влгохъ со оудивлѣнемъ, и вѣдохъ седамъ
дѣвицы краснѣйши, една посвѣтла ѡ дрѣгѣте седеше на прѣтолъ какъ
црѣца на дрѣгѣте, и рече ми: Защо чѣдо не радишь, да си ѡздрѣвишь
главата ѡ тѣя рани: и ѡ рекохъ: Радилахъ самъ Гпожѣ и самъ се трѣ-
дилъ, и сѣте мой срѣдницы сакале, да мѣ ѡздрѣватъ, ама не могли.
Она рече: Познавашъ ли мѣ „ рекохъ: не познавамъ Гпожѣ. Она ми
рече: Исамъ мѣти Иисова, и за това самъ дошла овде, защо имашъ ха-
дѣтъ, да се молишь овде, за това нѣ да те ѡздрѣвимъ. Това рече и
помахна ми, да приближимъ, и си тѣри нѣзина прѣчта рѣка на моата
глава, и говореше: Во има Оца, и сѣна, и стѣгъ дѣа, да вѣде здрѣва
тѣя глава, и да се не разболи до смѣръ; защо имала голѣмо блгоговѣнѣ
на менѣ, и така она невидима вѣсть, а ѡ вѣстахъ здрѣвъ, и така дой-
дохъ оу мѣтырь, а сегѣ соеъ радостъ идемъ ѡ оной вѣкъ.

☉ неизгорѣвшемъ отрокѣ ѡ огна,

Ч Ъ Д О 59.

Жѣна нѣкаа блгоговѣйна ко блгоматѣри, сирѣта ѡ стока: а дѣа
когата, имале едно дѣте ѡ година: еденъ дѣнь носила хлѣбъ мѣжъ
и стѣна, и не мала когѣ да вѣстави; да чѣва дѣте, помолѣласе блго-
говѣнѣ, и рекла: Блчица моа подъ покрѣвъ твоѣ вѣставамъ моѣ дѣте,
защо не мамъ дрѣгаго, ами тебѣ, тѣ еси мѣти на сиромѣси „ това ре-
вѣра здрѣва: и вѣшла на дѣло, докѣтъ да се врати, се
на кѣка оу комшии; ѡ тамъ се запалила и нѣзина ка-
чѣла, потерчала со мѣжа си за това дѣте: дошла и на-